

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/84/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277541
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120277541.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Passerati, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 52 309 304, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 880,93 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/32/2020-88 zo dňa 01. októbra 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného o d m i e t a .

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie žalovaného súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 880,93 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 880,93 EUR od 12.12.2019 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 CSP. Vychádzal zo zistenia, že dňa 27.08.2019 došlo ku škodovej udalosti, v rámci ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle Audi A5, EČV: CA759DD patriace poškodenému Y. E.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: CA991BY, ktoré bolo poistené u žalovaného. Poškodený bol v dôsledku škodovej udalosti nútený na zabezpečenie svojich osobných potrieb užívať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičal u žalobcu, na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 49/2019 zo dňa 02.09.2019. Následne po ukončení nájmu bola vystavená faktúra č. 0512019 za prenájom vozidla zo dňa 03.10.2019, splatnú dňa 03.10.2019 na sumu 2.110,- EUR, t.j. nájom vozidla za 32 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 65,- EUR. V sume 2.110,- EUR je zahrnutý aj jednorazový poplatok vo výške 30,- EUR za pristavenie, prevzatie a čistenie motorového vozidla. Dňa 03.10.2019 žalobca ako postupník a poškodený ako postupca uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k postúpeniu peňažnej pohľadávky poškodeného voči žalovanému titulom náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla v celkovej vo výške 2.110,- €. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 03.10.2019. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 27.11.2019 zaslaného žalobcovi vyplýva, že dňa 26.11.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 29.11.2019 žalovaný poskytol žalobcovi krátené poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 1.229,07 EUR, a to z dôvodu vlastného a svojvoľného určenia doby prenájmu náhradného vozidla v trvaní 22 dní, vlastnej ceny denného nájomného za náhradné vozidlo vo výške 57,60 EUR vrátane DPH za deň v trvaní 22 dní, znížením technickej hodnoty vozidla o 30,79 EUR a zníženie o pevné prevádzkové náklady vo výške 7,34 EUR. Svojvoľné krátenie poistného

plnenia vyhodnotil za zjavne nezrozumiteľné a neoprávnené. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní od 12.12.2019. Na pojednávaní nariadenom na 01.10.2020 sa nedostavil žalovaný, aj napriek tomu, že mal vykázané doručenie predvolania na termín. Vzhľadom na jeho neprítomnosť na pojednávaní, na absenciu včasného ospravedlnenia z neho včas z vážnych okolností, žalobca navrhol, aby bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP. Žalovaný bol na pojednávanie predvolaný včas, keďže predvolanie na pojednávanie bolo expedované v dostatočnom časovom predstihu pred termínom pojednávania, t.j. 17.09.2020. Dospel k záveru, že v danom prípade postačuje na prípravu pojednávania aj kratšia lehota ako 5 dní, pretože podľa ust. § 178 ods. 2 CSP majú mať strany na prípravu na pojednávanie spravidla lehotu najmenej 5 dní, avšak túto je potrebné vždy v každom prípade vyložiť s ohľadom na procesnú situáciu. Príprava na pojednávanie nemohla byť pre žalovaného a spojená s vykonaním žiadny náročných činností alebo potrebnej ďalšej porady právneho zástupcu s klientom. Daná vec nie je skutkovo náročná, z úradnej činnosti mu je známe, že voči žalovanému je vedených viacero takýchto typových konaní a procesná obrana žalovaného spočíva v obdobných, často až totožných dôvodoch. Ani nedodržanie lehoty 5 dní nemohlo negatívne ovplyvniť prípravu na pojednávanie, preto dospel k záveru, že žalovaný bol na predvolanie predvolaný včas, preto rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namietal, že neboli splnené kumulatívne podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 písm. a) CSP. Inštitút rozsudku pre zmeškanie slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, čo však nie je jeho prípad. Predvolanie na pojednávanie si prevzal až dňa 28.09.2020, pričom pojednávanie bolo nariadené na 01.10.2020 a na prípravu mal necelé tri dni, čo súd prvej inštancie považuje za postačujúce (sic!). Odkazom na renomované právne komentáre uviedol, že ak má strana na prípravu na pojednávanie menej ako päť dní, pojednávanie sa nemôže bez prítomnosti strany uskutočniť a súd pojednávanie z tohto dôvodu odročí. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by akokoľvek mohli spochybníť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie. Súd sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania, správne posúdil jeho návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v súlade s § 274 CSP. Ďalej sa podrobne zaoberal ustanovením § 274 CSP a plne sa stotožnil s názorom právnym záverom súdu obsiahnutom v odôvodnení rozhodnutia a nevidí dôvod na zrušenie alebo zmenu rozsudku. Žalovaný v odvolaní nevyvracia správnosť postupu súdu, na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne relevantné dôkazy. Argumentácia žalovaného je postavená na odmietaní či popieraní skutočnosti, ktoré mu nevyhovujú, a ktoré nie je schopný spochybníť. Procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené kumulatívne. Pokiaľ žalovaný uvádza, že súdom prezentovaný výklad, že rozsudok pre zmeškanie je sankciou pre žalovaného, ale v konaní bol aktívny, tak túto aktivitu nemožno aplikovať v štádiu po nariadení pojednávania ako okolnosť vylučujúcu vydanie rozsudku pre zmeškanie. Z ničoho nevyplýva, že by v prípade rozhodnutia súdu kontumačným rozsudok podľa § 274 CSP, bolo vydanie takého rozhodnutia podmienené predchádzajúcou absolútnou nečinnosťou žalovaného. Námietku žalovaného o nedostatku času na prípravu na pojednávanie hodnotí ako účelovú. Žalovaný si mal byť vedomý charakteru a účelu nariadenie pojednávania, ako aj následkov neúčasti na pojednávaní. Poučenie v predvolaní na pojednávanie bolo riadne a adekvátne, preto zastáva názor, že súd celú vec správne posúdil a vyhodnotil. Vo vzťahu k argumentácii strán a právnomu posúdeniu veci poukázal na uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/180/2018 zo dňa 23.08.2019 a sp. zn. 14Cob/71/2019 zo dňa 01.08.2019. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

6. Podľa § 356 písm. b) CSP „Odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.“

7. Podľa § 386 CSP „Odvolaací súd odmietne odvolanie, ak

a) bolo podané oneskorene,

b) bolo podané neoprávnenou osobou,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo

d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

8. Podľa § 274 CSP „Na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškania a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Odvolaací súd po preštudovaní súdneho spisu zistil, že predvolanie na pojednávanie na termín 01.10.2020 bolo žalovanému doručené do elektronickej schránky dňa 28.09.2020 (č.l. 84 p.v.). Súd prvej inštancie správne v bode 8 rozsudku pre zmeškanie žalovaného popísal a náležite odôvodnil závery, ktoré ho viedli k vydaniu rozsudku pre zmeškanie žalovaného na základe návrhu žalobcu, s ktorými sa odvolaací súd stotožnil. V dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 275 CSP. Tiež sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania, správne posúdil splnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v súlade s § 274 CSP.

10. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v konaní. Procesná pasivita žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Odvolaací súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym (vigilantibus iura scripta sunt), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa strany konania na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby si strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať včas prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Správanie žalovaného v konaní v posudzovanom prípade odporuje danej zásade. Je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 65/2011 z 19. júla 2012).

11. Práve nečinnosť žalovaného, ktorý sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie, hoci bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný a bol v ňom výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a svoju neúčast' neospravedlnil, mala za následok vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie žalobca na pojednávaní využil svoje procesné právo a navrhol rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie, súd prvej inštancie postupoval vecne správne, ak tomuto návrhu v zmysle ust. § 274 CSP <. vyhovel a o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Aj odvolaciu súdu je z jeho rozhodovacej praxe v podobných veciach známe, že žalovaný svoju neúčast' spravidla ospravedlní (na poslednú chvíľu) a pojednávanie sa nezúčastní. Ako aj súd prvej inštancie konštatoval v bode 8 napadnutého rozsudku, nejedná sa o skutkovo a právne náročnú vec, t.j. súd prvej inštancie zohľadnil ust. § 178 ods. 2 CSP a podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku na strane žalovaného považoval správne za splnené.

12. K odvolacej námietke žalovaného, že lehota tri dni na prípravu na pojednávanie nie je dostatočná odvolaací súd odkazuje na odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku v bode 8, t.j. na § 178 ods. 2 CSP, že sa má jednať spravidla o lehotu najmenej 5 dní. Odvolaací súd rovnako ako súd prvej inštancie zastáva názor, že pri posudzovaní lehoty na prípravu na pojednávanie by mali súdy posudzovať aj zložitost' prípadu. V závislosti od okolností prípadu nie je podľa právnych teoretikov vylúčená ani kratšia (primeraná) lehota na prípravu. Odvolaací súd s poukazom na takto zistený stav konštatuje, že žalovanému nebola zachovaná lehota päť dní na prípravu, s ktorou „počíta“ ustanovenie § 178 ods. 2 CSP (určené ako „spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať“). Aj

keď sa jedná o lehotu, ktorej nedodržanie nemá automaticky za následok konštatovanie zásahu do procesného práva sporovej strany riadne sa pripraviť na pojednávanie, ale je vždy na úvahe súdu, či bol čas poskytnutý sporovej strane od doručenia predvolania do konania pojednávania dostatočný. Odvolací súd v danom prípade sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie. Ako aj súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení rozsudku, posudzovaný prípad nie je skutkovo a ani právne náročný na prípravu, preto nemožno hovoriť o zásahu do primeranosti lehoty na prípravu na pojednávanie a o potrebe odročiť pojednávanie, keď podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného boli splnené.

13. Vo vzťahu k prípustnosti odvolania odvolací súd uvádza, že odvolanie je prípustné proti každému rozsudku súdu prvej inštancie. Z takto široko vymedzenej prípustnosti zákon pripúšťa výnimku - rozsudok pre zmeškanie v zmysle § 273 a nasl. CSP. Prípustnosť sa v zmysle § 356 písm. b) CSP a odvolanie viaže len na dôvod, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Existencia tohto zákonného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Naopak, ak strana dôvod prípustnosti preukáže, stáva sa tento súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania. Žalovaný však v podanom odvolaní dôvod prípustnosti odvolania proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného nepreukázal. Keďže podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného boli splnené a v takom prípade, nie je proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného prípustné odvolanie, odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalovanému. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)